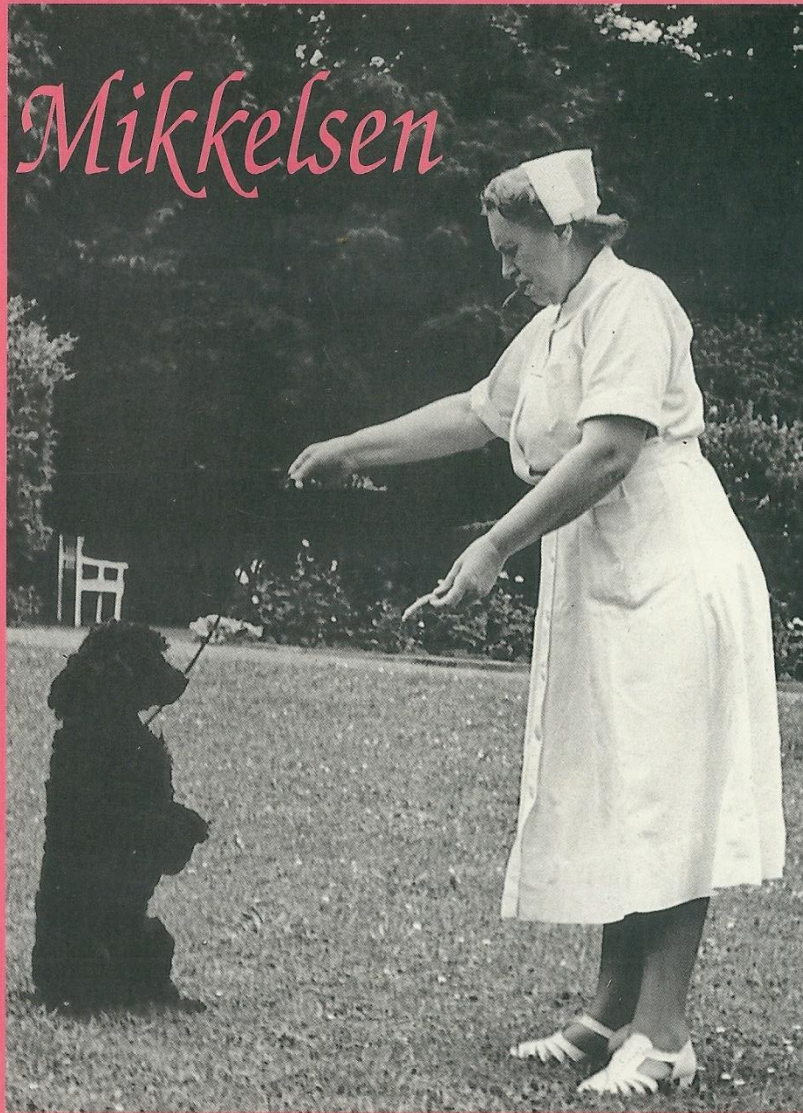

Frøken Mikkelsen

DAGMAR
BORK

Frøken Mikkelsen

© Dagmar Bork

Sats: Dagmar Bork

Grafisk tilrettelægning og tryk: Winds Bogtrykkeri A/S • Haderslev

ISBN 87-984679-2-1

Uddrag af bogen s. 9-19 med forfatterens tilladelse.

Valg af uddannelse s. 9

Hjemmet og slægten s. 10

Mor og moster s. 11

Skoletiden s. 13

Den stråtækte s. 14

Ny skole i Gørding

Anna Mikkelsen og Maria Koed s. 18

Barn og ung

Valg af uddannelse

Anna Kirstine Mikkelsen – kendt og agtet afdelingssygeplejerske på Kongevejshospitalet i Sønderborg – var vestjyde, født i Gørding den 4. maj 1898. Hun fik et langt og godt liv, døde den 4. februar 1988, knap halvfems år gammel. Gennem hendes opvækst i et velhavende hjem, skolegang, ungdom, uddannelse, karriere og otium fremstår et spændende og varieret billede ikke blot af en sygeplejerske, men også af en kvinde i tiden.

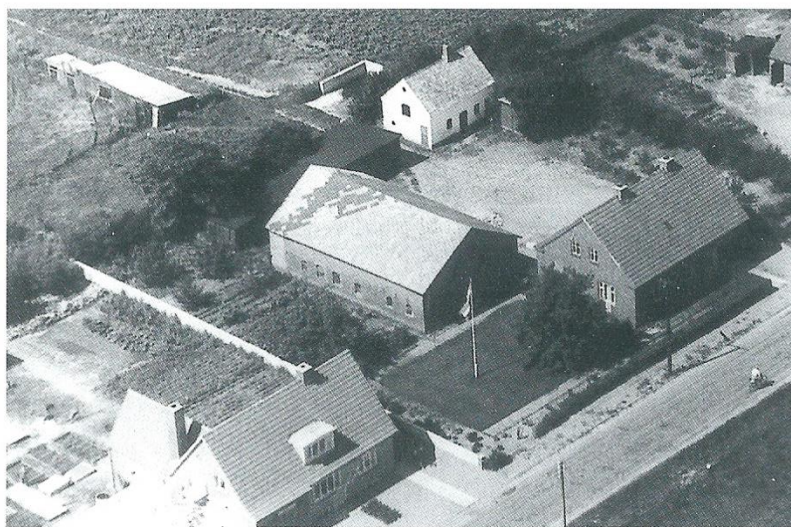
I februar 1926 sendte Anna Mikkelsen ansøgning om optagelse som sygeplejeelev på det daværende Amtssygehus i Sønderborg, i daglig tale kaldt Kongevejshospitalet efter sin beliggenhed. Annoncen i Tidsskrift for Sygeplejersker lød:

Sønderborg Amtssygehus
søger 1. april 6 Sygeplejeelever
til 3-Årig Uddannelse.
Én Elev kan faa Ansættelse straks.
Gode Skolekunderskab fordres.
Henvendelse til Oversygeplejersken.

Ansøgningen var kort og velformuleret, og som de vigtigste forkundskaber nævnes: »Jeg har lært Husholdning, dels i mit Hjem, og dels paa andre Gaarde. Senere Kursus paa Husholdningsskole og derefter 2 Aar i England for at lære Sprog«. Ansøgningen blev fulgt op af en personlig samtale med hospitalets oversygeplejerske, frøken Ingeborg Paulsen, og med præsentation for overlægen, dr. med. Ekkert Petersen. Der er næppe tvivl om, at Anna Mikkelsens forkundskaber var i top. Ikke mindst opholdet i England var et aktiv, og det samme var alderen – 27 år. Yngre elever end 25 år så man helst ikke, kun modne unge kvinder kunne komme ind til den ansvarsfulde gerning. Desuden var der større fare for, at de unge først i tyverne kunne forelske sig, forlove sig og dermed måtte forlade uddannelsen. Ledelsen på Kongevejshospitalet så allerede ved det første møde med frøken Mikkelsen en kommende leder, men for-

ud lå en krævende uddannelse under datidens strenge regime.

Hvorfor valgte en 27-årig kvinde at søge ind til sygeplejen i slutningen af 1920'erne og i Sønderjylland. Var der tale om et kald, måske om et »knust hjerte«, eller var det et bevidst valg af en uddannelse, der indebar ansvar og selvstændighed? For frøken Mikkelsens vedkommende var det sidste tilfældet. Hendes moster, Gertrud Marie Andersen, var oversygeplejerske på Amtssygehuset i Brørup, men opgav sin stilling, da Anna Mikkelsens mor døde ung, for at tage sig af familien, og hun kom til at præge sin nieces udvikling på mange måder. Den lokale hjemmesygeplejerske i Gørding havde sin bolig i hjemmet, og også gennem hende fik Anna Mikkelsen et kendskab til, hvad sygepleje drejede sig om. Endelig var den ét år ældre barndoms- og ungdomsveninde, Maria Koed, allerede uddannet sygeplejerske. Valg af uddannelse i Sønderjylland

Frøken Mikkelsens barndomshjem i Gørding, gårddrift og hestehandel.
Foto: Gørding Sognearkiv.

var heller ikke tilfældigt. Dels kom frøken Mikkelsen fra et nationalt bevidst hjem, dels stammede hendes mor og moster fra Rødding-egnen. Af største betydning var nok dette, at de nære venner Maria Koed og hendes mand, læge Johannes Hempel-Jørgensen, havde bosat sig i Sønderborg i 1926.

Hjemmet og slægten

Frøken Mikkelsens far, Søren Mikkelsen Jensen – altid kaldet Mikkelsen – var fra Bjerndrup

ved Gørding. Ved faderens død overtog han sin fødegård »Elmely« og giftede sig i 1893 med Elisabeth Andersen, datter af gårdejer og sognerådsformand Jes Andersen i Sdr. Bøel ved Gørding. Parret solgte efter få års forløb gården og flyttede med deres tre børn, Jens Kristjan, Anton og Anna Kirstine til Ølholm ved Horsens, hvor de overtog Ølholm Gæstgiveri. Men Søren Mikkelsens lidenskab var handel med heste, og i 1903 købte han grund i Gørding, lod opføre et rummeligt

stuehus og tidssvarende hestestalde og ernærede sig derefter udelukkende som hestehandler. Han blev særdeles velhavende i dette erhverv, ejede adskillige gårde både i Danmark og Tyskland, og hans navn var velkendt ikke alene herhjemme, men også på de store tyske markeder i blandt andet Hamborg og Hannover. Han var en redelig handelsmand, havde sin egen mening om tingene og fremsatte den uden omsvøb. Han blev betegnet som en mand med hjertet på rette sted. Til dette kom en række tillidshverv, og Søren Mikkelsen var sognefoged og medlem af sognerådet i en længere årrække. Han var lidt af en bykonge i Gørding og blev da også i daglig omtale kaldt Kong Søren.

Frøken Mikkelsens mor var som nævnt født i Sønderjylland, men familien valgte i 1864 at flytte nord for den nye grænse mellem Danmark og Tyskland, der blev en realitet efter danskernes nederlag i krigen 1864. Det nye hjem blev en af de store gårde i Sdr. Bøel, og de seks søskende blev for mændenes vedkomme alle driftige landmænd, døtrene giftede sig på nær Gertrud Marie,

Der var også tid til leg med hestene.

Foto: Privat eje.

der blev sygeplejerske. Frøken Mikkelsens mor styrede den store husholdning i hestehandlerhjemmet med fast og sikker hånd. Karle og piger hørte til bedriften, hjemmesygeplejersken var på kost og hørte til i familien, de tre børn var alle aktive og selvstændige. Ikke mindst i de ofte lange perioder, hvor faderen var på handelsrejser, hvilede gårdens og hjemmets drift på moderens skuldre. Hun betegnes som en kvinde med et godt humør, en sikker vil-

je og en kærlig hånd. Frøken Mikkelsens hjem var således præget af varme, af meningsudvekslinger, af travle hverdage og af fester. Der var megen selskabelighed i hjemmet, gode middage med efterfølgende kortspil samlede de nære venner. Blandt dem var overlægen fra Amtssygehuset i Brørup, den stedlige læge, amtsrådsmedlemmer, kredsens folketingsmand, mejeribestyreren og gårdmænd fra egnen, alle naturligvis med hustruer. Børnene vokse-

de op i relativ frihed, og intet manglede. Først og fremmest var de omgivet af forældrenes kærlighed, dertil kom hjemmets velstand. Da den ældste søn giftede sig, fik de nygifte for eksempel en temmelig stor gård lidt uden for Brørup i bryllupsgave; det var niveauet.

Mor og moster

I 1913 blev familien Mikkelsen ramt af en tragedie ved moderens pludselige død kun 49 år gammel. I Sydjysk Folkeblad kunne man den 22. september læse følgende fra egnen omkring Gørding: »Pludseligt Dødsfald. Hestehandler S.M. Jensens Hustru er pludselig afgaaet ved Døden. Hun gik Fredag Aften til Sengs og var rask. Lørdag Morgen laa hun død i Sengen.« Hendes mand var da 54 år, børnene atten, sytten og femten. Det fortæller lidt om den kontante udtryksmåde i familien, at den ældste søn, der på det tidspunkt var beskæftiget med hestehandel i Hannover, blev kaldt hjem med et telegram, der lød: »Mor er død, kom hjem, køb noget ordentligt tøj«. Dødsannoncen fulgte tre dage i træk og lød:

At min kære Hustru, mine Børns kære Moder,
Elisabeth Jensen
Dags Dato er afgaaet ved Døden, bekendtgøres herved.
Gørding den 20. Septbr. 1913
S.M. Jensen
Begravelsen foregaar Torsdag den 25. Septbr., Kl. 1½
fra Gørding Forsamlingshus,
Kl. 3 fra Gørding Kirke.

Det var dengang almindeligt ved begravelser, at man begyndte med fælles spisning og mindetaler for derefter at følge den afdøde forbi hjemmet og videre til højtideligheden i kirken. For de efterladte har det været en tung eftermiddag. Tabet af hustruen kom til at præge Søren Mikkelsen gennem mange år, og hans og børnenes savn og sorg gjorde tiden efter vanskelig. Det var helt nødvendigt, at en kvinde trådte til for at lede den store husholdning, og en husbestyrerinde blev antaget, men det gik på ingen måde. Hverken Søren Mikkelsen eller hans børn kunne tolerere en fremmed kvindes »indtrængen« på deres område, og kort efter nytår 1914 trådte moster, Marie Andersen, til. Hun opsigde sin stilling som oversygeplejerske på Amtssygehuset i Brørup for at tage sig af hjemmet i

Gørding. Hun fortsatte denne gerning, så længe Søren Mikkelsen levede, og hun blev som en mor for især den femtenårige Anna Kirstine.

Amtssygehuset i Brørup blev opført 1908 og blev fra dette år og frem til 1934 ledet af overlæge Jens Christian Møller, nær ven af Søren Mikkelsen. Marie Andersen var sygehusets første oversygeplejerske og havde sit arbejde der fra 1908 til 1914. Sygehuset havde 35 sengepladser fordelt på to afdelinger. Den ene var beregnet for medicinsk-kirurgiske patienter og havde desuden at par celler til sindssyge, den anden var til patienter med smitsom sygdom; især hærgede difteri, skalagensfeber og tyfus. Marie Andersen mødte som selverhvervende kvinde i en ledende stilling mange og spændende udfordringer, men hun fortrød

aldrig sit valg, da hun forlod Brørup Sygehus for fremover at tage sig af sin søsters familie i medgang og modgang. Inflationen efter første verdenskrig ramte også hestetandelen, økonomien blev dårligere, men Søren Mikkelsen klarede sig igennem og oparbejdede igen en stor forretning inden for handel med heste. Da han på grund af alder solgte bedriften, flyttede han og moster Marie til et mindre hus i Gørding, hvor de nød deres alderdom, og hvor Søren Mikkelsen blev plejet med omsorg i sin sidste levetid, hvor sygdom stødte til.

Frøken Mikkelsens moster Marie blev knapt hundrede år gammel. Hun klarede sig alene i det rummelige hus indtil få år før sin død. Sine sidste år tilbragte hun på De gamles Hjem i Gørding. Frøken Mikkelsen kom ofte på besøg hos sin moster, og da denne begyndte at spørge: »Tror du ikke Anna, at Vorherre snart vil have mig?« svarede frøken Mikkelsen: »Nej, lille moster, det vil han bestemt ikke, han har heldigvis så meget andet at passe!« Det var et svar, der fornøjede og lavede op. Begge kvinder havde et godt hu-

mør, sort humor og kærlig omtanke vekslede i forholdet mellem dem. Da moster Marie døde i 1968, ophørte frøken Mikkelsens tilknytning til Gørding. Den ældste bror var da bosat i Århus som forretningsmand, den yngste var grosserer inden for manufaktur og boede i Rungsted. Disse to hjem blev frøken Mikkelsens fortsatte tilknytning til sin familie.

Skoletiden

Den 16. april 1904 tog Elisabeth Mikkelsen Jensen sin lille datter ved hånden og fulgte hende den korte vej til skolen ved kirken, Gørding Byskole. Anna var da blot fem år gammel, men fyldte seks få uger efter. Hun var »en lille klog en«, blev der sagt, og dertil ivrig og foretagsom; det var slet ikke for tidligt at få hende i første klasse. I skoleprotokollen står der om hende: »Anna Kirstine Jensen, kaldet Mikkelsen, født den 4-5-98, datter af S.M. Jensen, Gørding, alder 5, vaccineret 2-9-03 af læge Jensen, Gørding«. Der var tale om den lovbefalede koppevaccination, der blev ført til protokols og fremlagt ved eksamen samme år.

Anna Mikkelsen havde den

Gørding Byskole 1906. Yngste klasse leger under ledelse af lærerinde frøken Wimmelmann.
Foto: Gørding Sognearkiv.

lykke at få frøken Ane Marie Wimmelmann som klasselærer. Hun var dygtig og velanskrevet. Hun var en statelig kvinde, altid nobelt klædt i højhalset mørk kjole. Hun elskede børnene, men de skulle adlyde. Gjorde de ikke det, blev hun den skrappe lærerinde. Myndighed var i høj grad nødvendig også i datidens skole med høj klassekvotient – mellem tredive og fyrre elever – og børn på forskellige alderstrin i skolens yngste, mellemste og øverste klasse. Kærlighed til børnene, men også et fast styre karakteriserede frøken Wimmelmanns pædagogiske

arbejde, og begge egenskaber er taget i brug over for den lille selvstændige Anna Mikkelsen. Hun huskes af meget ældre mennesker i Gørding som temperamentsfuld og dristig. »Hun kunne være gal'hovedet, også som barn, men hun blev hurtigt god igen«, lyder det samstemmende. Søren Mikkelsen Jensens børn var privilegerede hjemmefra. At være søn eller datter af »Kong Søren« gav prestige.

Frøken Wimmelmann førte omhyggeligt den daglige protokol. Antal mødte dage og antal forsømte blev noteret, og hvad det

[illegible]

Skoleprotokol for yngste klasse 1904. Anna Jensen, kaldet Mikkelsen, ses indmeldt som 5-årig, behørig vaccineret mod kopper.

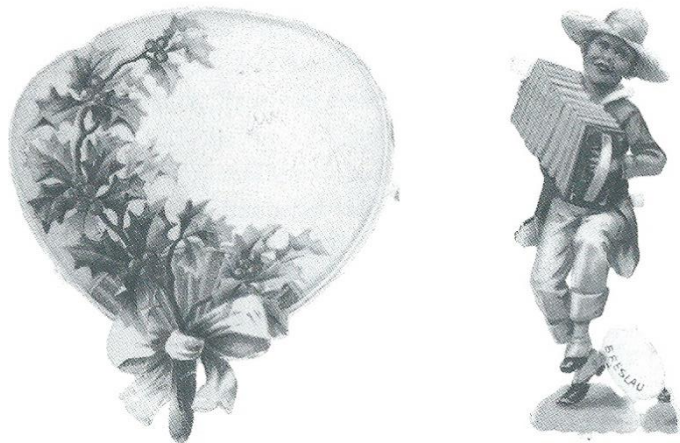
sidste angår, var der tre muligheder: »På grund af sygdom«, »anden lovlig grund« og »uden lovlig grund«. Der var naturligvis ikke kryds ved den sidste begrundelse ud for Anna Kirstines navn – det kom der langt senere i ældste klas-

se – men det ses, at hun dette første sommerhalvår har haft ni sygedage og at have været udrejst med sin familie i alt syv dage. Disse rejsedage er i protokollen forsynet med udråbstegn, de har næppe huet frøken Wimmel-

mann, men under »Bemærkninger« ses anført, at der var givet tilladelse af skolekommissionen. Endnu to skolefridage forekom i forbindelse med lærerindens sygefravær. I de gamle skoleprotokoller ligger endnu forskellige glansbilleder, som pigerne har foræret deres lærer eller lærerinde. Det er næppe tilfældigt, at de fleste billeder findes mellem de sider, der er ført af frøken Wimmelmann.

Den stråttækte

Gørding Byskole hørte absolut til de stråttækte. Undervisningen foregik under meget trange og primitive forhold, og fra kakkelovnen var hyppigt årsag til afbrydelse af undervisningen, og klassekvotienten var høj. Brønden ved skolen befandt sig lige ved kirkegårdsmu-

Glansbilleder fra begyndelsen af 1900-tallet foræret til den afholdte lærerinde frøken Wimmelmann.
Ill.: Privat eje.

ren, her kunne børnene få slukket deres tørst ved et fastlænket drikkekrus. Arbejdstilsyn og hygiejneregulativer var man ikke besværet med dengang, men regler var der. For eksempel skulle alle børnene i skolens tre klasser medbringe skiftesko til indendørs brug, og talrige formaninger ses givet om ikke at glemme dette, og ikke »løbe lige ind og svine gulvet til!« Skoleåret var delt op i sommer- og vinterhalvår med ferie i høstens tid i august. Sommerskolen med et ugentligt timetal på 15 var frivillig, de fleste var piger, og Anna Mikkelsen var gennem hele sin skoletid med fra april til november. Vinterskolen med 33 timer fordelt over ugens seks hverdage kaldte både drenge og piger til undervisningen. Hårde vintre afspejler sig i skoleprotokollen, hvor der den 18. december og den 25. og 29. januar 1904-05 skrives: »Ingen børn i skole på grund af snestorm«. Også »Voldsomt regnvejr« og »Snefog« kunne forkorte skoledagen. Kong Frederik den Ottendes død og bisættelse i 1912 medførte en skolefridag; måske har der hos børnene indsneglet sig også glæder i landesor-

Frikvarter i skolen ved kirken, Gørding Byskole, 1910.
Foto: Gørding Sognearkiv.

gen. Fagene læsning, skrivning, regning og bibelhistorie var obligatoriske fra første klasse, senere kom andre fag til, og i Gørding Byskole ses Fædrelandshistorie at have haft stor vægt. To gange om året – i april og oktober – blev der afholdt eksamen og med ujævne mellemrum ses skolen at have stået på den anden ende på grund af provstevisitats.

Ved at blade i de gamle skoleprotokoller får man et mangesidet indtryk af datidens skole. Den sirlige skrift vidner om den omhyggelige lærer eller lærerinde, der

noterede børnenes for- og efternavne og forskellige data hvert sommer- og vinterhalvår skoletiden igennem. Kun sjældent er faderens erhverv nævnt, og det gælder stort set kun lægen og præsten. Et enkelt år har der i Gørding Byskole været en enten oprørske eller fremskridtsvenlige lærer, der kun skrev børnenes fornavne. Det ser tiltalende ud, men samme lærer brugte heller ikke hverken datoer eller årstal, så man må gætte sig frem til disse data. Endelig er afkrydsningen for fravær sat så lemfældigt, at ingen kan

være sikker på, om et fravær var med eller uden lovlig grund. Denne lærers eller lærerindes skrift optræder kun i protokollen ét år – man kan måske gætte sig til årsagen.

Ny skole i Gørding

Den 1. december 1909 står der ud for Anna Mikkelsens navn »Udmeldt«. Hun var da elleve år, og oplysningen er så kortfattet, at man uvilkårligt spørger hvorfor. Det var almindeligt ved udmeldelser at anføre grunden, men om den forlyder der i dette tilfælde intet. Årsager kunne være »konfirmation, familien flyttet fra byen, flyttet til anden skole, sendt til drengelopdragelsesanstalten »Godthåb« og i sjældne tilfælde død«. Anna Mikkelsens udmeldelse må have været hjemmets beslutning, men baggrunden for at tage den elleveårige pige ud af skolen fortæller sig i det uvisse. Først den 20. november 1910 vender hun tilbage – igen uden kommentarer i hverken klasseprotokol eller referat fra lærerrådsmøder. Årsagen til dette års fravær kan man kun gisne om, men undervisningspligten har jo be-

stået. Har der været tale om sygdom, om hjemmeundervisning, om undervisning i anden institution? Ved eventuel uoverensstemmelse mellem hjem og skole har Søren Mikkelsen Jensen med lethed haft råd til at finansiere anden undervisning for din datter, og hjemmeundervisning var tilladt, blot skulle der aflægges prøver på skolen med passende mellemrum. Måske ses efterfølgende en vis skoletræthed hos Anna Mikkelsen. I hvert fald optræder der lidt for mange krydser i protokollens rubrik »Forsømt uden lovlig grund«. Tingene blev rettet op, da de små skoler i Gørding blev nedlagt og børn og undervisning samlet i den nye Gørding Skole, opført 1910 og taget i brug den 1. marts 1911. Anna Mikkelsen kom her i syvende klasse, var tretten år gammel og nu flittig igen.

Gørding Skole blev indviet under megen festivitas og med mange alvorsord om ansvar og pligt. Frøken Wimmelmann, Anna Mikkelsens lærerinde gennem hele skoletiden, skrev en sang til lejligheden på melodien »Hr. Peder kasted' runer over spange«. Dens to sidste vers inddrager både

børn, forældre og lærere og viser forfatterens og vel også tidens kristne sindelag og lyder:

»Vi beder jer forældre være rede
om skolens tarv at værne og at frede.
Skal værket lykkes, må vi
arbejde hånd i hånd,
og mellem os må herske
fordragelighedens ånd.
Da forgæves skolen ej er bygget,
da den hegnet blive vil og hygget,
er vort håb!

Så vil vi frejdigt til vor gerning skride,
på hjælp til selvhjælp tør vi trøstigt lide.
Det er en herlig gerning
at samles med de små,
at hjælpe dem til rette,
at lære dem forstå:
Livets herlighed, dets kraft og fylde,
hvad vor næste og vor Gud vi skyldte,
og os selv«.

Den nye skole blev hurtigt velanskrevet i lokalbefolkningen hos børn og forældre og i lærerkredse. Det var nemt at få kvalificerede undervisere til de nye omgivelser, og ved annoncering i 1913 efter en ny førstelærer, var der 56 ansøgere til embedet. Integreringen af både børn og lærere fra de tidligere skoler krævede i begyndelsen særlig mange lærerrådsmøder. Ved det første, der blev holdt på den nye skole, blev der behandlet tre sager, der lagde skolens pædagogiske linje:

»Fagfordelingen foretoges.

Det vedtoges at afholde et forældremøde hvert år i oktober måned.

For ordenens opretholdelse påtaltes det, at børnene med undtagelse af ordensduksen ikke må opholde sig i klasseværelset i frikvarteret. I dårligt vejr må børnene opholde sig i entréerne, dog må de dér holde sig i ro, for eksempel ikke stå op på træskillerummene eller spille bold. Man må påse, at børnene tager deres skiftesko med ud på gangene og for eksempel ikke lader skoene stå på deres pladser i klassen«.

Mange facetter i skolens dagligdag træder frem gennem referaterne fra de følgende lærerrådsmøder. Fra et omfattende referat af et møde den 8. januar 1912 ses i beslutningsprotokollen blandt andet, at:

»Lærerne skal vogte sig for at overbebyrde eleverne med lektier. Pensum er sat lovlig stort og beregnet på et større timetal.

Kollegial omtale indadtil og blandt befolkningen pålægges.

Eftersidning må ikke misbruges og eftersidderen aldrig være uden opsyn.

God skrivestilling skal påses, såvel kropstilling som fingerstillingen.

Børnene skal lære at hilse pænt.

Hvis et barn bliver sygt i skolen, skal det følges hjem af en kammerat.

Eksamen holdes i følgende fag: Religion, dansk, anskuelse, fysik, sang, regning, naturhistorie, engelsk, matematik, sagnhistorie, historie, geografi, naturhistorie og gymnastik.

Fastelavnsmandag holdes »fastelavnsløjer« med dans for børnene i de ældste klasser«.

Anna Mikkelsen og Maria Koed

Gennem leg og gennem forældrenes venskab var de tre »Søren Mikkelsen-børn«, Kristjan, Anton og Anna, godt kendt med mejeribestyrelserens tre jævnaldrende børn, Alfred, Maria og Frode Koed. Børnene fra mejeriet havde gået på Gørding Stationsskole, men i 1911 kom eleverne fra skolerne i byen, ved stationen og også fra den nærliggende landsby Fladsbjerg under samme tag i den nye Gørding Skole. Anna Mikkelsen og Maria Koed blev nu foruden at være veninder også klassekammerater. Et venskab blev grundlagt i barndommen, styrkedes i ungdommen og den fælles uddannelse til sygeplejerske, det blev nært og bestod livet igennem. Deres lærerinde frøken Wimmelmann styrede fortsat nu også de højere klasser med fast og kærlig hånd. Begge dele har været godt for ikke mindst den meget impulsive Anna Mikkelsen.

Elevunderlaget i den nye skole blev nu så stort, at moderne undervisning kunne gives. Dagbladet Jyllands-Posten skrev den 27. juli 1913 følgende om forsøg med

Indvielse af den nye skole i Gørding 1911. Anna Mikkelsen i bageste række som en af de ældste.
Foto: Gørding Sognearkiv.

udvidelse af undervisningen: »Et forsøg, der går i den retning, ses man at have gjort i stationsbyen Gørding i Ribe Stift, idet man der har indrettet en særskilt klasse med udvidet undervisning (engelsk og eventuelt lidt tysk, nogen matematik, praktisk anlagt, og uddybelse af de almindelige skolefag) for de ældre, bedre begavede

børn, hvis forældre måtte ønske det. Klassen har hverdagsundervisning året rundt, 5 dage ugentlig á 3 timer. Der betales lave skolepenge og gives stipendier til uformuende børn. Forsøget er nyt, men synes at slå an, eftersom der foreligger forslag om i samme sogn at oprette endnu en klasse af samme art. Tænkte man sig skoletiden

udvidet til det 15. år, ville det gå endnu bedre, bemærker skoledirektionen for Ribe-Gørding Herreder«. Anna Mikkelsen blev elev i denne særskilte klasse, den første overbygning på grundskolen, og ikke mindst faget engelsk greb hende og kom hende senere til gode. Skoletiden sluttede med det fyldte fjortende år og med konfir-

Fra de gamle protokoller

1. lærerrådsmøde

Gørding Skoles Lærerråd afholdt Møde
Fredag d. 29. Sept. 1911.

Følgende Lager forhandles:

I Fagfordelingen foretoges.

II Det vedtoges at afholde et Forældremøde i Oktobers
Maaned.

III For Ordrenes Opretholdelse anbefales det, at Børnene
med Kundtagelse af Ordensdisken ikke maa opholde
sig i Klasseværelset i Friktid. I daarligt Vejr
maa Børnene opholde sig i Entreen, dog maa
de der holde sig i Ro, f. Eks. ikke staa op
paa Fraskillerummen eller spille Bold, ~~mod~~
~~Kugler~~. Man maa passe, at Børnene tager deres
Skiftesto med ud paa Gangene og f. Eks. ikke
ladr Skoene staa paa deres Pladser i Klassens

Karsten Petersen. A. Bjørnsgaard
J. Jepsen. A. Aasum. H. Kimmelman.

Protokol fra det første lærerrådsmøde på den nye Gørding Skole september 1911.

Ill.: Landsarkivet for Nørrejylland.

mation i Vejrup Kirke den 6. oktober 1912 – Gørding og Vejrup tilhørte samme pastorat. Anna Mikkelsen blev i sit hjem de første år, der var ingen grund til at sende datteren så tidligt hjemmefra. I

folketællingslisten står hun opført som »datter/tjenestetyende«, og der har utvivlsomt været nok at bestille i det store hus – til daglig og ved gæstebud.